Εις μνήμην του Γαβρίλου Βουλισμά

written by Piera Del Bando | 10.04.2023

Από “Τα παιδιά τση παγιάς πόλης”

Έφυγε από τη ζωή σήμερα το πρωί (10/4), σε ηλικία 64 ετών ο αγαπητός σε όλους τους κερκυραίους και μη, κυρ Γαβρίλος Βουλισμάς…

Ο άνθρωπος που γλύκανε τόσες γενιές κερκυραιοπαίδων, που συνέχισαν να τον τιμούν αυτόν και μετέπειτα τον γιο του Γιάννη όταν μεγάλωσαν κι έμαθαν και τα παιδιά τους να τρώνε γλυκό μόνο από του Βουλισμά.

Για τα παιδιά μικρά και μεγάλα τση παγιάς πόλης ο Βουλισμάς αποτελεί σημείο αναφοράς.

Είναι το γλυκό το φρέσκο, που ναι έχει ζάχαρη ωρές!!!!!!!!!

Κι όχι συντηρητικά.

Άμα θέλετε λάιτ να πάτε τσου μεταμοντέρνους ζαχαροπλάστες.

Απ΄αυτουνούς τση τελεόρασης.

Οι μπορσεβίκοι με ή χωρίς κρέμα επεράσανε δια παντός εις την πολιτιστική κληρονομιά του νησιού μας.

Η ωραιότερη σαντιγί του κόσμου ήτανε δικό του δημιούργημα.

Που μόλις εβγαίνανε οι φράουλες -οι δικές μας οι κορφιάτικες μιτσές και μυρωδάτες-, ετρέχανε οι μανάδες να πάρουνε τη σαντιγί τη φρέσκια από του Βουλισμά για να τηνε ταΐσουνε εις τα τέκνα τους.

Οι τούρτες των παιδικών μας χρόνων και των παιδιώνε μας, δικές του.

Οι κορμοί του και η περίφημη κασετίνα… αυτή που και η νεότερη γενιά Βουλισμάδων τηνε φτιάνει αριστουργηματικά και δεν προλαβαίνεις να γυρίσεις τη πλάτη σου, κι έχουνε εξαφανιστεί όλες.

Οι πιο μυρωδάτες φογάτσες και κολομπίνες.

Που τρως μια μπουκιά και ταξιδεύεις στην αχλύ του χρόνου…

Γιατί η ΤΕΧΝΗ του κυρ- Γαβρίλου και του άξιου συνεχιστή του, του Γιάννη, είναι ένα ταξίδι στο χρόνο τση ζαχαροπλαστικής αλλά και στην εξελιξή της.

Γεύσεις που έρχονται από τη Δύση από παγιά, που τσι βρίσκεις μόνο σε κάτι ζαχαροπλαστεία τση Νάπολης και του Βένετο . από κείνα τα παγιά, που τα φυλάνε σαν κόρη οφθαλμού οι ντόπιοι γιατί είναι μνημεία της πολιτιστικής τους κληρονομιάς.

Είναι οι γεύσεις των Βουλισμάδων κληρονομιά για όλη τη περιοχή την ευρύτερη εδώ και κύρια για τις λαϊκές αικές τάξεις και την εργατιά.

Με το φευγιό του κυρ Γαβρίλου, έφυγε-χωρίς να σβήσει- κι ένα κομμάτι από την αθωότητα και την χαρά όλων των παιδιών τση παγιάς πόλης , κι ας κοντεύουμε να πιάκουμε σε λίγο μπαστούνι..

Καλό ταξίδι, γλυκό κυρ Γαβρίλε να έχεις.

Δε θα σε ξεχάσουμε ποτέ!!!!!!!!!!!!!!

“Τα παιδιά τση παγιάς πόλης”.

Που έθρεψες.

Υ.Γ.

Ο κυριος Γαβρίλης ο τελευταίος από τους πατριάρχες του κορφιάτικου γλυκίσματος μιας σπουδαίας παράδοσης καλλιτεχνών, τελευταίος ζωντανός κρίκος μιας μακριάς αλυσίδας μαστόρων, όπως του Σπόζιτου της νογκατίνας, του Μηλιού που ήταν ο πρώτος παγκόσμια που τόλμησε μαρμελάδα στρώση στο μιρφέϊ, του Γκρέμου της σοκολατίνας monster, του Μπούζη της μόκας και του γαλακτομπούρεκου, του Τσιμή που ανακάτεψε την γιαννιώτικη παράδοση με την ντόπια κι έβγαλε την θαυμαστή

τυρόπιτα που οι Αθηναίες το Πάσχα εψωνίζανε ταψιά για το σπίτι και τις φίλες τους, του Πολίτη που αυτοκτόνησε επειδή του ξύνισε μια τούρτα και του κάμανε τη παρατήρηση και τόσων άλλων…

Ο κυριος Γαβρίλης φαίνεται στην άκρη αριστερά στη φωτό.